

IRAN-UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL

DECISION

Case No. 131

Chamber Two

پرونده شماره ۱۳۱

شعبه دو

تصمیم شماره ۲-۱۳۱-۱۰۱ دی.ا.ئی.سی

دیوان داوری دعوی ایران - ایالات متحدہ

IRAN-UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL	دیوان داوری دعوی ایران - ایالات متحدہ
FILED	ثبت شد
DATE	25 NOV 1991
	تاریخ ۱۳۷۰ / ۹ / ۴

پترولین، اینک ،

ایستمن ویپستاک مینو فکچرینگ اینک ،

سی هورس فلیت اینک ،

خواهانها،

- و -

دولت ایران جمهوری اسلامی ایران ،

شرکت نفت ایران پان امریکن، ("ایپاک") ،

شرکت ملی نفت ایران ، و

شرکت خدمات نفت ایران ،

خواندگان.

تصمیم

۱ - در تاریخ ۲۱ شهریورماه ۱۳۷۰ [۱۲ سپتامبر ۱۹۹۱] نماینده رابط جمهوری اسلامی ایران طی نامه‌ای که ظرف مدت مقرر در قواعد دیوان از طرف دولت متبوع خود به ثبت رساند، درخواست کرد که در حکم شماره ۲-۱۳۱-۵۱۸ مورخ ۲۳ مردادماه ۱۳۷۰ [۱۴ اوت ۱۹۹۱] اصلاحی به عمل آید.

۲ - نماینده رابط جمهوری اسلامی ایران در نامه مذکور اظهار داشته است استنادی که در بند ۵۰ حکم مزبور به حکم شماره ۲-۳۹-۴۲۵ مورخ هشتم تیرماه ۱۳۶۸ [۲۹ ژوئن ۱۹۸۹] صادره در پرونده فیلیپس پترولیوم کامپنی ایران و جمهوری اسلامی ایران و دیگران شده است صحیح نیست، زیرا طرفین پرونده فیلیپس در مصالحه خود که متعاقب صدور آن حکم انجام گرفت توافق کردند که متن انگلیسی حکم مزبور (که تنها متن ثبت شده بود) "باطل و کان لم یکن و بی اثر تلقی" خواهد شد. نماینده جمهوری اسلامی ایران اظهار می‌دارد که درخواست وی باید به عنوان درخواست تصحیح یک اشتباه کاملاً تائیدی به مفهوم مندرج در ماده ۳۶ قواعد دیوان، در نظر گرفته شود.

۳ - بند ۱ ماده ۳۶ قواعد دیوان مقرر می‌دارد که هر یک از طرف‌های داوری می‌تواند از دیوان تقاضا کند که حکم صادره را بر اثر "هرگونه اشتباه محاسبه، غلط‌های انشایی و املائی یا اشتباهاتی از این دست" تصحیح کند.

۴ - اعتراض به استنادات حکم براساس دلایل مطروح در نامه نماینده رابط جمهوری اسلامی ایران، بنظر دیوان در حکم تقاضای تصحیح اشتباه به مفهوم ماده ۳۶ قواعد دیوان، نیست. استناد موردبحث صحیح و به حکمی از احکام صادره دیوان است، منتهی حکمی که فقط به زبان انگلیسی صادر شده بود. با آنکه طرفین بعداً طی مصالحه بین خود توافق کردند که بمجرد صدور حکم مبتنی بر شرایط مرضی‌الطرفین که موافقتنامه حل و فصل فیما بین را نفاذ بخشد، حکم صادره را باطل و کان لم یکن

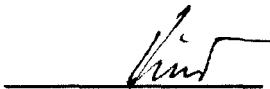
و بی اثر تلقی خواهند کرد، معهذا حصول آن توافق نمی‌تواند این واقعیت را تغییر دهد که حکم شماره ۲-۳۹-۴۲۵ به زبان انگلیسی صادر و استنتاجات و استدلالات دیوان در آن اعلام شده بود. براین اساس، نقل قول بعدی از آن حکم نمی‌تواند عملی نادرست تلقی گردد.

۵ - با توجه به مراتب پیشگفته،

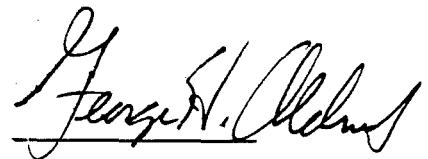
دیوان تصمیم زیر را اتخاذ می‌کند:

درخواست نماینده رابط دولت جمهوری اسلامی ایران که در تاریخ ۲۱ شهریورماه ۱۳۷۰ [۱۲ سپتامبر ۱۹۹۱] در مورد حکم شماره ۲-۱۳۱-۵۱۸ به ثبت رسید، بدینوسیله رد می‌شود.

لاهور، به تاریخ ۹/۴/۱۹۹۱ برابر با ۱۳۷۰/۱۱/۲۵

روبرت برینر
رئیس شعبه دو

به نام خدا

سید خلیل خلیلیان
نظر مخالف

جرج اچ. آلدريج